

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D. a Mgr. Václava Trajera v právní věci **žalobce: V. H.**, nar. „X“, bytem „X“, zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem v Praze 4, ul. Na Zlatnici č. p. 301/2, PSČ 147 00, proti **žalovanému: Magistrátu města Mostu**, se sídlem v Mostě, ul. Radniční č. p. 1/2, PSČ 434 69, zastoupeného JUDr. Tomášem Kindlem, advokátem AK KINDL & PARTNEŘI advokátní kancelář, s. r. o., se sídlem v Chomutově, ul. Blatenská č. p. 3218/83, PSČ 430 01, **v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného,**

t a k t o :

- I.** Ve vztahu k návrhu žalobce, aby byla žalovanému uložena povinnost předat spis zn. OSČ-Př/085264/3013/2014/Tv se svým stanoviskem Krajskému úřadu Ústeckého kraje, jakožto odvolacímu orgánu, ve lhůtě 8 dnů od právní moci rozsudku, se řízení **zastavuje.**
- II.** **U r č u j e** se, že žalovaným provedený zásah v podobě nepředání spisu zn. OSČ-Př/085264/3013/2014/Tv se svým stanoviskem Krajskému úřadu Ústeckého kraje, jakožto odvolacímu orgánu, k rozhodnutí o odvolání ve lhůtě dle § 88 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, **byl nezákonný.**
- III.** Žalovaný je **p o v i n e n** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši **16.748,-Kč** do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce prostřednictvím datové zprávy ze dne 21. 4. 2015 skrze svého právního zástupce podal u zdejšího soudu včasnou žalobu na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného Magistrátu města Mostu, jíž se domáhal, aby soud rozsudkem vyslovil pod bodem I., že: *zásah žalovaného spočívající v nepředání spisu zn. OSČ-Př/085264/3013/2014/Tv se svým stanoviskem odvolacímu orgánu k rozhodnutí o odvolání ve lhůtě dle § 88 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), byl nezákonný*. Současně se žalobce domáhal, aby soud rozsudkem vyslovil pod bodem II., že: *žalovanému se ukládá povinnost předat spis zn. OSČ-Př/085264/3013/2014/Tv se svým stanoviskem odvolacímu orgánu ve lhůtě 8 dnů od právní moci*. Dále se žalobce domáhal pod bodem III., aby soud žalovanému uložil povinnost nahradit mu náklady soudního řízení.

V žalobě uvedl, že žalovaný Magistrát města Mostu vydal dne 26. 11. 2014 rozhodnutí, č. j. MmM/147586/2014/OSČ-P/TV, kterým uznal žalobce vinným z dopravního přestupku. Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí odvolání, a to dne 29. 12. 2014 v čase 11:47 hodin, e-mailem opatřeným důvěryhodným elektronickým podpisem, prostřednictvím svého zmocněnce, Ing. M. J. V důsledku této skutečnosti žalovanému vznikla povinnost ve lhůtě 30 dnů postoupit odvolání nadřízenému orgánu k vydání rozhodnutí o odvolání, a to s ohledem na ust. § 88 odst. 1 věta první správního řádu. V případě, že by žalovaný vyhodnotil odvolání jako nepřipustné nebo opožděné, tak stejně měl povinnost jej postoupit ve lhůtě 10 dnů, a to s ohledem na ust. § 88 odst. 1 věta třetí správního řádu. Žalobce je přesvědčen, že v daném případě neexistoval důvod k tomu, aby žalovaný nepředal odvolání ve lhůtě dle ust. § 88 odst. 1 správního řádu nadřízenému správnímu orgánu, a pokud tak žalovaný neučinil, jednalo se o nezákonný zásah, jelikož nezákonná nečinnost spočívající v neučinění nějakého úkonu jiného, než rozhodnutí, je nezákonným zásahem, jak dovodil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ve svém usnesení ze dne 16. 11. 2010, č. j. 7 Aps 3/2008 – 98. Žalobci tak nezbyvá jiného prostředku ochrany, nežli předmětná zásahová žaloba, neboť žalobce nemůže podat žalobu proti rozhodnutí dle § 65 a násl. s. ř. s., jelikož ve věci nebylo rozhodnuto o řádném opravném prostředku, kdy teprve rozhodnutí o opravném prostředku podléhá soudnímu přezkumu. Žalobce též nemůže proti nečinnosti žalovaného brojít žalobou na ochranu proti nečinnosti dle ust. § 79 a násl. s. ř. s., neboť žalovaný rozhodnutí již vydal a žalovanému nepočala plynout lhůta pro vydání rozhodnutí o odvolání, neboť tato počíná plynout teprve dnem, kdy je mu spis doručen, a to s ohledem na ust. § 90 odst. 6 věta druhá správního řádu. V této souvislosti žalobce podotkl, že k identickým závěrům dospěl Krajský soud v Ústí nad Labem v rozsudku ze dne 11. 2. 2015, č. j. 15A 49/2014 – 47.

Žalovaný k výzvě soudu předložil příslušný spisový materiál spolu s písemným vyjádřením k žalobě.

K věci žalovaný uvedl, že s ohledem na skutečnost, že soud o žalobě dosud nerozhodl, se v mezidobí rozhodl uspokojit žalobce ve smyslu ust. § 62 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), takže dne 12. 6. 2015 postoupil předmětný spisový materiál Krajskému úřadu Ústeckého kraje, jakožto odvolacímu orgánu, k rozhodnutí tak, jak bylo požadováno v žalobě. Dále žalovaný zmínil, že samotnou žalobu hodnotí jako nepřipustnou dle ust. § 68 s. ř. s., jelikož žalobce nevyčerpal řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, kdy svá práva nehájil před druhoinstančním

správním orgánem a spokojil se pouze se závěrem prvoinstančního správního orgánu o tom, že rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 11. 2014 nabylo právní moci již dne 30. 12. 2014, jelikož odvolání žalobce nebylo doplněno o náležitosti dané ust. § 37 odst. 2 správního řádu, jelikož ani jedno podání obsahující odvolání nebylo opatřeno podpisem osoby, která je činí.

Při ústním jednání před soudem konaném dne 26. 8. 2015 právní zástupce žalobce setrval na názoru, že žaloba byla podána důvodně, když žalobce byl v prodlení s předložením správního spisu Krajskému úřadu Ústeckého kraje. V reakci na poskytnutý referát ze správního spisu právní zástupce žalobce uvedl, že již netrvá na petitu žaloby uvedené pod jejím bodem II. Žádá tedy soud, aby bylo vycházeno pouze z petitu I. a III. žaloby. Dále právní zástupce žalobce soudu předložil k založení do spisu výtisk z emailové schránky zmocněnce žalobce ohledně podání žalobce ze dne 29. 12. 2014, z něhož dle právního zástupce žalobce vyplývá, že toto podání bylo opatřeno zaručeným elektronickým podpisem, a navrhl, aby tímto výtiskem soud provedl dokazování. Vedle toho navrhl, aby soud provedl dokazování protokolem o výsledku ověření datové zprávy, která byla vygenerována modulem EPDZ dne 29. 12. 2014 v 12:00:01 k datové zprávě ID: epdz_266006. Dále navrhl, aby soud provedl dokazování i printscreenem podání ze dne 29. 12. 2014 a také výslechem nějakého pracovníka žalovaného, za účelem zjištění praxe ohledně vyhotovování protokolů o výsledku ověření datové zprávy, dále zda se tyto protokoly automaticky zasílají zpět odesílatelům jednotlivých zpráv a také jak a kdy se tisknou do správního spisu.

Při též ústním jednání před soudem právní zástupkyně žalovaného nadále požadovala zamítnutí žaloby pro nedůvodnost s ohledem na skutkové okolnosti případu. V mezidobí totiž žalovaný spisový materiál postoupil odvolacímu orgánu a vedle toho rozhodl o odložení vykonatelnosti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 11. 2014. Za této situace má za to, že v řízení o předmětné žalobě by mělo být zastaveno, když žalovaný postupoval ve smyslu ust. § 62 s. ř. s. K návrhu právního zástupce žalobce na provedení výslechu nějakého pracovníka žalovaného za účelem zjištění praxe ohledně vyhotovování protokolů o výsledku ověření datové zprávy, jak navrhoval právní zástupce žalobce, právní zástupkyně žalovaného uvedla, že dokazování v tomto směru považuje za nadbytečné, když žalovaný v zájmu urychlení řízení a hospodárnosti vzhledem k předmětu žaloby činí v daném řízení nesporným, že podání žalobce ze dne 29. 12. 2014 obsahující jeho podání vůči rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 12. 2014 bylo elektronicky podepsáno zaručeným elektronickým podpisem. Tento procesní postoj žalovaného právní zástupkyně žalovaného odůvodnila tím, že v současné době není v technických možnostech žalovaného zajistit hodnověrné podklady a není schopen dokázat hodnověrnost předložených protokolů o výsledku ověření datové zprávy ze dne 29. 12. 2014 odeslané v 11:47:26.

Při tomtéž ústním jednání pak soud v intencích ust. § 52 s. ř. s. přikročil k dokazování, a to výtiskem z emailové schránky zmocněnce žalobce ohledně podání žalobce ze dne 29. 12. 2014, dále protokolem o výsledku ověření datové zprávy, která byla vygenerována modulem EPDZ dne 29. 12. 2014 v 12:00:01 k datové zprávě ID: epdz_266006 a také printscreenem podání ze dne 29. 12. 2014, přičemž soud k tomuto dokazování přikročil z procesní opatrnosti ještě před tím, že právní zástupkyně žalovaného prohlásila, že činí nesporným, že žalobcovo podání ze dne 29. 12. 2014 bylo opatřeno zaručeným elektronickým podpisem. Po tomto prohlášení pak soud rozhodl opět v intencích ust. § 52 s. ř. s., že neprovede dokazování výslechem kompetentního pracovníka žalovaného za účelem zjištění praxe ohledně vyhotovování protokolů o výsledku ověření datové zprávy, jak navrhoval

právní zástupce žalobce, když další dokazování v tomto směru vyhodnotil soud jako zcela nadbytečné.

S ohledem na výslovné sdělení právního zástupce žalobce při ústním jednání před soudem, že již netrvá na petitu žaloby uvedené pod jejím bodem II., v němž požadoval, aby se žalovanému uložila povinnost předat spis zn. OSČ-Př/085264/3013/2014/Tv se svým stanoviskem odvolacímu orgánu ve lhůtě 8 dnů od právní moci, soud ve výroku rozsudku ad I. řízení ve vztahu k petitu uvedenému pod bodem II. zastavil.

Předmětnou žalobu na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného ve vznění petitu uvedeném pod bodem I. pak soud posoudil podle části třetí třetího dílu hlavy druhé s. ř. s. Žalobou na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu se podle § 82 odst. 1 s. ř. s. může každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, domáhat ochrany proti takovému zásahu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný. Podle ust. § 87 odst. 1 s. ř. s. platí, že soud o této žalobě rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí; pokud soud rozhoduje pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu. Podle ust. § 87 odst. 2 s. ř. s. platí, že soud rozsudkem určí, že provedený zásah byl nezákonný, a trvá-li takový zásah nebo jeho důsledky anebo hrozí-li jeho opakování, zakáže správnímu orgánu, aby v porušování žalobcova práva pokračoval, a přikáže, aby, je-li to možné, obnovil stav před zásahem. Žalovaným je pak podle ust. § 83 s. ř. s. správní orgán, který podle žalobního tvrzení zásah provedl.

V této souvislosti soud podotýká, že v daném případě neshledal, že by žalobce nebyl aktivně legitimován k podání předmětné žaloby, neboť v daném řízení tvrdil, že nepředání spisu zn. OSČ-Př/085264/3013/2014/Tv ze strany Magistrátu města Mostu se svým stanoviskem Krajskému úřadu Ústeckého kraje, jakožto odvolacímu orgánu, k rozhodnutí odvolání ve lhůtě dle § 88 odst. 1 správního řádu bylo nezákonným zásahem ve smyslu ust. § 82 s. ř. s. Dále soud uvádí, že s ohledem na jednoznačnou dikci ust. § 83 s. ř. s. neměl pochyb o tom, že pasivně legitimován je v daném případě žalovaný Magistrát města Mostu, když právě toho žalobce označil za žalovaného, jenž se měl dopustit zásahu do jeho práv. Dále soud uvádí, že předmětnou žalobu neshledal opožděnou, a proto nepřikročil k jejímu odmítnutí ve smyslu ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. v návaznosti na ust. § 84 odst. 1 s. ř. s. Rovněž tak soud neshledal naplnění podmínek pro to, aby předmětnou žalobu pro nepřípustnost odmítl v intencích ust. § 85 s. ř. s., jak se domáhal žalovaný. V ust. § 85 s. ř. s. je stanoveno, že tzv. zásahová žaloba je nepřípustná tehdy, pokud se lze ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky, což však neplatí v případě, pokud se domáhá žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný. V daném případě se žalobce žalobou přitom domáhal právě určení, že prodleva při předložení správního spisu odvolacího orgánu byla nezákonným zásahem, a proto byla zjevně vyloučena aplikace ust. § 85 s. ř. s. Pro úplnost soud podotýká, že neshledal naplnění podmínek pro to, aby předmětnou žalobu z jiných důvodů odmítl, popř. řízení o ní zastavil, takže mu nic nebránilo v jejím meritorním přezkumu.

Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a uskutečněném ústním jednání dospěl soud k závěru, že předmětná žaloba s ohledem na v ní obsažený žalobní petit, žalobcem vznesená žalobní tvrzení, relevantní skutkový stav a právní úpravu obsaženou v ust. § 82 a násl. s. ř. s. byla podána důvodně.

Při vyhodnocení žaloby soud zohledňoval judikatorní závěry rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu obsažené v jeho usnesení ze dne 16. 11. 2010, č. j. 7 Aps 3/2008 – 98, které je publikováno ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 2206/2011 a také na www.nssoud.cz, v němž bylo vysloveno, že nezákonná nečinnost spočívající v neučinění nějakého úkonu jiného, než rozhodnutí, je nezákonným zásahem.

V daném případě soud z obsahu správního spisu zjistil, že poté, co žalovaný Magistrát města Mostu vydal dne 26. 11. 2014 rozhodnutí, č. j. MmM/147586/2014/OSČ-P/TV, kterým uznal žalobce vinným z dopravního přestupku, tak dne 29. 12. 2014 bylo Magistrátu města Mostu doručeno elektronickou cestou podání, které obsahovalo žalobcovo odvolání vůči rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 11. 2014, které bylo podáno Ing. M. J., jakožto zmocněncem žalobce. S ohledem na vyjádření právní zástupkyně žalovaného při ústním jednání před soudem, že žalobcovo odvolání ze dne 29. 12. 2014 podané jeho zmocněncem vůči dotyčnému rozhodnutí ze dne 26. 11. 2014 elektronickou cestou bylo elektronicky podepsáno zaručeným elektronickým podpisem, soud vycházel ze skutečnosti, že dotyčné e-mailové podání obsahující žalobcovo odvolání bylo opatřeno zaručeným elektronickým podpisem, a proto již nebylo zapotřebí, aby v pětidenní lhůtě bylo takto podané odvolání potvrzeno zákonem stanoveným způsobem ve smyslu ust. § 37 odst. 4 věta druhá správního řádu.

Za tohoto skutkového stavu, kdy žalobce podal dne 29. 12. 2014 elektronické podání, z něhož byla jednoznačně seznatelná vůle žalobce odvolat se vůči rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 11. 2014, bylo proto zapotřebí, aby o tomto odvolání bylo rozhodnuto Krajským úřadem Ústeckého kraje, jakožto nadřízeným žalovaného, jestliže žalovaný neshledal důvody pro vydání autoremedurního rozhodnutí ve smyslu ust. § 87 správního řádu. Za daného skutkového stavu bylo zapotřebí, aby žalovaný předal spis se svým stanoviskem Krajskému úřadu Ústeckého kraje, jakožto odvolacímu orgánu, a to v 30 denní lhůtě či 10 denní lhůtě (pokud by odvolání hodnotil jako nepřipustné či opožděné), jak stanovuje ust. § 88 odst. 1 správního řádu, tak aby o tomto odvolání mohlo být rozhodnuto. Z obsahu správního spisu ovšem v tomto směru vyplývá, že o podaném odvolání, a to bez ohledu na jeho případnou opožděnost apod., nebylo Magistrátem města Mostu ani žalovaným Krajským úřadem Ústeckého kraje rozhodnuto ke dni vydání tohoto rozsudku. V mezidobí ze strany žalovaného došlo toliko k postoupení spisového materiálu Krajskému úřadu Ústeckého kraje spolu s písemným stanoviskem žalovaného k podanému odvolání, a to dne 11. 6. 2015, což připustil i samotný žalovaný v řízení před soudem. To pak ale znamená, že žalovaný nedodržel ani jednu ze lhůt k předání spisu odvolacímu orgánu, které jsou předvídaný v ust. § 88 odst. 1 správního řádu, tedy ani 30 denní lhůtu a ani případnou 10 denní lhůtu, v důsledku čehož došlo k nezákonnému zásahu do procesních práv žalobce.

S ohledem na shora uvedené skutečnosti soud žalobu shledal důvodnou, a proto ve výroku ad II. ve smyslu ust. § 87 odst. 1, odst. 2 s. ř. s. určil, že žalovaným provedený zásah v podobě nepředání spisu zn. OSČ-Př/085264/3013/2014/Tv se svým stanoviskem Krajskému úřadu Ústeckého kraje, jakožto odvolacímu orgánu, k rozhodnutí o odvolání ve lhůtě dle § 88 odst. 1 byl nezákonný.

Jelikož žalobce měl v projednávané věci úspěch, soud podle ust. § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému ve výroku rozsudku ad III. povinnost zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci rozsudku náhradu nákladů řízení ve výši 16.748,-Kč. Tato částka se

skládá z 2.000,-Kč za zaplacený soudní poplatek za podanou žalobu; z částky 9.300,- za 3 úkony právní služby po 3.100,-Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb ve znění po 1. 1. 2013 [převzetí a příprava zastoupení - § 11 odst. 1 písm. a), podání žaloby - § 11 odst. 1 písm. d), účast při jednání soudu dne 26. 8. 2015 - § 11 odst. 1 písm. g)]; z částky 900,-Kč za 3 s tím související režijní paušály po 300,-Kč podle ust. § 13 odst. 1, odst. 3 vyhl. Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb. ve znění po 1. 9. 2006; z částky 350,-Kč jakožto $\frac{1}{2}$ za náhradu za promeškaný čas v souvislosti s jízdou k jednání soudu dne 26. 8. 2015 z Otmíče do Ústí nad Labem a zpět podle ust. § 14 odst. 1 písm. a) a odst. 3 vyhl. Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb. ve znění po 1. 9. 2006 při celkové výši 700,-Kč, když právní zástupce žalobce se téhož dne účastnil i jednání před soudem ve věci žaloby vedené pod sp. zn. 15 A 66/2015, které předcházelo předmětnému jednání; z částky 1.288,50Kč jakožto $\frac{1}{2}$ z náhrady cestovného osobním automobilem za cestu z Otmíče do Ústí nad Labem a zpět k jednání soudu dne 26. 8. 2015 při celkové výši 2.577,-Kč s ohledem na účast právního zástupce žalobce při jednání před soudem i ve věci žaloby vedené pod sp. zn. 15 A 66/2015, které předcházelo předmětnému jednání; a z částky 2.559,60Kč odpovídající 21% DPH, kterou byl generálně zplnomocněný právní zástupce žalobce podle zvláštního právního předpisu povinen odvést z odměny za zastupování a náhrad, jež byly vyjmenovány.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 26. srpna 2015

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová